

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: **P. H.**
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Juříkem
sídlem Hutník 1418, 698 01 Veselí nad Moravou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2024 č. j. MSK 153582/2024, ve věci
opožděného odvolání

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2024 č. j. MSK 153582/2024, kterým bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 11. 2021 č. j. SMO/720694/21/DSČ/Koz ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění – dále jen „zákon o silničním provozu“.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

2. V podané žalobě vymezil žalobce tyto žalobní body:

1) Prvostupňové rozhodnutí nebylo žalobci doručeno do vlastních rukou v souladu s § 20 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), ale bylo převzalo pravděpodobně jinou osobou, přičemž žalobce o této skutečnosti nevěděl. Nedošlo tedy k doručení prvostupňového rozhodnutí do dispoziční sféry žalobce a v návaznosti na to byla promeškána zákonná lhůta 15 dnů k podání opravného prostředku. Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 1. 2024 č. j. 57 A 50/2023-88, podle kterého k řádnému doručení prvoinstančního rozhodnutí mohlo dojít pouze doručením jeho adresátovi.

2) Napadené rozhodnutí žalovaného obsahuje zásadní pochybení, když žalovaný odkazuje, že žalobce byl řádně poučen o odvolání včetně jasného vymezení délky odvolací lhůty. Tato argumentace je nesprávná, protože poučení o procesních právech může plnit svou funkci pouze tehdy, pokud se rozhodnutí dostane do dispozice účastníka řízení. Žalovaný tvrdí, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 11. 11. 2021 a jeho převzetí bylo potvrzeno podpisem. Žalobce namítá, že rozhodnutí osobně nepřevzal, ale že bylo převzato jinou osobou, což zpochybňuje správnost doručení podle § 20 správního řádu. Správní orgán přitom má zákonnou povinnost zajistit, aby bylo rozhodnutí doručeno v souladu s právními předpisy. Pokud existují důvodné pochybnosti o tom, zda rozhodnutí bylo skutečně doručeno žalobci, nelze považovat tuto povinnost za splněnou. Také argumentace žalovaného, že žalobce byl s rozhodnutím s určitostí seznámen dne 3. 7. 2024, kdy podal žalobu ke krajskému soudu, je nedostatečná, neboť je nutno rozlišovat mezi faktickým seznámením se s obsahem rozhodnutí a řádným poučením o procesních právech, které má být poskytnuto při doručení rozhodnutí. Doručení rozhodnutí jiné osobě než účastníkovi řízení představuje zásadní procesní vadu, která znemožňuje účastníkovi efektivně jednat podle obsahu doručení. Žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 73 A 2/2023-49, který potvrzuje zásadní význam doručení správních rozhodnutí přímo účastníkovi řízení. V žalobcově případě však bylo rozhodnutí doručeno jiné osobě, což žalobci zabránilo v uplatnění odvolání. Podle judikatury, pokud nebyla písemnost doručena do sféry adresáta, nebo pokud byly porušeny procesní podmínky doručování, je nutné rozhodnutí zrušit.

3) Napadené rozhodnutí je stíženo vadami, které mají za následek jeho nepřezkoumatelnost. Žalobci byla odebrána možnost bránit se proti rozhodnutí správního orgánu a tím byl zkrácen na svých právech. Takové rozhodnutí nenaplní materiální požadavky správního řádu, je nepřezkoumatelné a nezákonné. Z těchto důvodů se žalobce domáhá jeho zrušení.

3. Žalovaný ve vyjádření setrval na svém závěru, že žalobcovo odvolání bylo opožděné, neboť prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno dne 18. 11. 2021, avšak odvolání podal teprve dne 8. 11. 2024. V napadeném rozhodnutí je uváděno datum převzetí rozhodnutí 11. 11. 2021, z otisku datumového razítka na doručence je však zjevné, že jde o chybné přečtení rukou psané číslice v datu převzetí rozhodnutí, což na posouzení včasnosti odvolání nic nemění. Doručenka sice není veřejnou listinou, k jejímu zpochybnění však musí ten, kdo tak činí, předeštit alespoň srovnatelně pravděpodobnou verzi reality, což žalobce neučinil

ani v odvolání, ani v žalobě. Žalobce bez dalšího tvrdí, že podpis na doručence není jeho a zásilku převzala jiná osoba, avšak neuvádí k tomu žádné bližší okolnosti. Toto strohé tvrzení není podle žalovaného způsobilé založit pochybnost o údajích na doručence uvedených. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 7. 2017 č. j. 5 As 242/2016-27.

4. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, ve spise se nachází usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2024 č. j. 61 A 1/2024-18, jímž byla odmítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 11. 2021 č. j. SMO/270694/21/DSČ/Koz, které je prvostupňovým rozhodnutím. Z usnesení vyplývá, že žalobce tuto žalobu podal dne 3. 7. 2024. Nejpozději tohoto dne se tedy musel o prvostupňovém rozhodnutí dozvědět. Odkaz žalobce na rozsudek Krajského soud v Ústí nad Labem považuje žalovaný za nepřipadný, neboť řešil otázku uplatnění fikce doručení na adrese poste restante, tedy na adrese pošty. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí a dále obsahem žalobních tvrzení (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“).
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že Magistrát města Ostravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 9. 11. 2021 č. j. SMO/720694/21/DSČ/Koz rozhodl tak, že žalobce uznal vinným, že jako řidič vozidla Fiat RZ X porušil povinnosti vyplývající z § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 19. 5. 2021 v 11.55 h na pozemní komunikaci v katastru obce Ostrava na 366,9 km D1 ve směru jízdy na Brno nerespektoval dopravní značku B 20a nejvyšší dovolená rychlost, kdy v místě, kde byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 110 km/hod jel rychlostí 134 km/h, což bylo zjištěno silničním rychloměrem RAMER 10 C, kdy po odečtu možné odchylky měřícího zařízení (plus mínus 3 %) stanovené výrobcem při rychlosti nad 100 km/h jel rychlostí nejméně 129 km/h. Tímto jednáním překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 19 km/h, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a náklady řízení v paušální částce 1000 Kč. Dle doručenky založené ve správním spise bylo rozhodnutí převzato žalobcem dne 18. 11. 2021. Z doručenky dále vyplývá, že jelikož se žalobci nepodařilo doručit přímo na doručovací adresu, byl doručujícím orgánem vyzván k vyzvednutí zásilky v místě jejího uložení, o čemž mu bylo zanecháno písemné poučení. Dále z doručenky vyplývá, že písemnost byla připravena k vyzvednutí dne 10. 11. 2021. Dne 18. 11. 2021 došlo k faktickému převzetí písemnosti v místě uložení, kdy doručenka obsahuje rukou napsané jméno a příjmení žalobce a podpis. Dne 9. 11. 2024 bylo žalovanému doručeno žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, v němž žalobce uvedl, že prvostupňové rozhodnutí mu nebylo doručeno do vlastních rukou, ale bylo převzato pravděpodobně jinou osobou, přičemž žalobce o této skutečnosti nevěděl. O tomto odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

7. Předmětem soudního přezkumu je v daném případě otázka, zda odvolání žalobce podané dne 8. 11. 2024 bylo po právu zamítnuto jako opožděné či nikoliv. Žalobce v žalobě zcela shodně jako v podaném odvolání tvrdil, že prvostupňové rozhodnutí mu nebylo doručeno do vlastních rukou, ale bylo pravděpodobně převzato jinou osobou.
8. Napadené rozhodnutí vychází z obsahu správního spisu, podle kterého bylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno žalobci dne 18. 11. 2021 a odvolání bylo podáno dne 8. 10. 2024, z čehož žalovaný dovodil, že 15denní odvolací lhůta uplynula marně. Skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, jsou seznatelné z obsahu doručanky založené ve správním spise, z níž lze dále dovodit, že žalobce si vyzvedl zásilku v místě jejího uložení. Žalobce v odvolání namítl: *„rozhodnutí správního orgánu ze dne 9. 11. 2021 nebylo doručeno odvolateli do vlastních rukou podle § 20 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ale bylo převzato pravděpodobně jinou osobou, přičemž odvolatel o této skutečnosti nevěděl.“*
9. Žalobce tedy nespороval, že k doručení prvostupňového rozhodnutí došlo dne 18. 11. 2021, ale tvrdil, že tohoto dne bylo prvoinstanční rozhodnutí převzato „pravděpodobně jinou osobou“. Pokud by taková námitka byla prokázána, bylo by možné dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť to vycházelo z předpokladu, že držitel poštovní licence doručil prvoinstanční rozhodnutí žalobci.
10. Podle ustálené judikatury NSS správní řád ani jiný právní předpis neprohlašuje pro správní řízení poštovní doručenkou za veřejnou listinu. Neplatí tak pro ni presumpce správnosti, takže stačí věrohodné popření její správnosti účastníkem řízení, aby nastoupila důkazní povinnost a důkazní břemeno správního orgánu. Účastník řízení však musí unést břemeno tvrzení, tedy musí předložit taková skutková tvrzení, která jsou způsobilá doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvoří věrohodnou verzi reality, podle níž údaje na doručence nemohou odpovídat skutečnosti (viz rozsudky NSS ze dne 6. 6. 2023 č. j. 7 Azs 56/2023-43, bod 12 nebo ze dne 24. 10. 2022 č. j. 7 Ads 316/2021-31).
11. Krajský soud tedy posuzoval, zda žalobce předestřel věrohodnou skutkovou verzi reality, která by byla způsobilá zpochybnit údaje uvedené na doručence a tím její důkazní sílu oslabit. Krajský soud však shledal skutkovou verzi žalobce zcela nevěrohodnou, neboť je v rozporu s údaji uvedenými na doručence. Byla-li písemnost doručována v místě uložení, což je zpravidla některá z poboček držitele poštovní licence, pak musela být vydána adresátovi na základě předložení občanského průkazu či jiného dokladu prokazujícího totožnost osoby, která písemnost přebírala. Žalobce netvrdil, že by poskytl svůj občanský průkaz jiné osobě, případně, že by v době předcházející vyzvednutí zásilky občanský průkaz pozbyl (ztratil, byl mu odcizen apod.). Doručenka je dále opatřena podpisem žalobce, jenž žalobce rovněž výslovně nezpochybnil. Žalobce ani netvrdil, že uvedeného dne např. z konkrétních objektivních důvodů nemohl navštívit příslušnou pobočku držitele poštovní licence a písemnost převzít (např. se prokazatelně nacházel na jiném vzdáleném místě, byl nemocen apod.). Velmi stručná verze žalobce, že „písemnost byla pravděpodobně převzata jinou osobou“, tak nepředstavuje skutkovou verzi konkurující údajům plynoucím z doručanky, takže nemohla objektivně vyvolat pochybnosti o řádném doručení prvostupňového rozhodnutí. Žalobce, ač právně zastoupen, v průběhu správního řízení, ani v rámci žalobního tvrzení žádné důkazní prostředky, vyjma správního

spisu a samotné doručky, nenavrl ani nepředložil. Za věrohodné zpochybnění údajů doručky proto jeho skutkové tvrzení považovat nelze.

12. Pro úplnost krajský soud podotýká, že s ohledem na výše uvedenou argumentaci považuje skutečnost, že žalobce již dne 3. 7. 2024 podal ke krajskému soudu žalobu proti prvostupňovému rozhodnutí, vedenou pod sp. zn. 61 A 1/2024, takže měl vědomost o prvoinstančním rozhodnutí již k tomuto datu, za zcela právně bezvýznamnou pro nyní souzenou věc.
13. Krajský soud na základě shora uvedeného uzavírá, že žalobce účinně nezpochybnil okolnosti týkající se doručení prvoinstančního rozhodnutí tak, jak vyplynuly z doručky, takže soud nemá správnost doručky založené ve správním spise za vyvrácenou, ani zpochybněnou a ztotožnil se se závěrem žalovaného, že odvolání podané žalobcem dne 8. 11. 2024 je opožděné. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno na základě správně vyhodnoceného skutkového stavu, netrpí procesními vadami, je přezkoumatelné a zákonné. Žádné z žalobních tvrzení soud neshledal důvodným.
14. Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému v tomto soudním řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. dubna 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně